

12 Φεβρουαρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 818/94)

5 Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Η προσφυγή είχε περιοριστεί σε συγκεκριμένο λόγο ακυρότητας ο οποίος έγινε αποδεκτός από το Δικαστήριο — Ακολούθησε νέα προσφυγή κατά της διοικητικής απόφασης που λήφθηκε στα πλαίσια επανεξέτασης — Η προσφυγή αυτή πρέπει να περιοριστεί μόνον στο ζήτημα της συμμόρφωσης του διοικητικού οργάνου με το ακυρωτικό αποτέλεσμα της δικαστικής απόφασης.

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Συμβούλιο Υδατοπρομηθείας — Προαγωγές — Ελλείπει θεσμοθετημένης διαδικασίας προαγωγών, το Συμβούλιο είχε διακριτική ευχέρεια να ακολουθήσει τη μέθοδο αξιολόγησης που θεωρούσε ως την καταλληλότερη — Η απόφασή του να στηριχθεί στις αξιολογήσεις του Τεχνικού Επιθεωρητή δεν είναι μεμπτή.

15 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου να προάξει στη θέση βοηθού αρχιπλιστάτη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αντί του ιδίου. Η προσβληθείσα απόφαση λήφθηκε στα πλαίσια επανεξέτασης μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 Το κείμενο της απόφασης πρέπει να διαβάζεται μαζί με την από-

φαση στην προσφυγή 259/93, γιατί το μοναδικό ζήτημα που εγείρεται στην παρούσα είναι κατά πόσο το Συμβούλιο, κατά την επανεξέταση του θέματος, συνεμορφώθη με το δεσμευτικό αποτέλεσμά της. Στην προσφυγή εκείνη το ζήτημα είχε ρητά περιοριστεί στον πίνακα αξιολόγησης που ετοίμασε ο τεχνικός επιθεωρητής, και υιοθετήθηκε από το διευθυντή του Συμβουλίου και το ίδιο το Συμβούλιο. Ο πίνακας αυτός εξαντλούσε το κριτήριο της αξίας. (Βλ. τη 2η παράγραφο της απόφασης του δικαστή Κωνσταντινίδη, στην προσφυγή 259/93).

Ενόψει των ανωτέρω ο αιτητής δεν μπορεί τώρα να εγείρει οποιαδήποτε άλλα ζητήματα, και η προσφυγή περιορίζεται στη συζήτηση κατά πόσο το Συμβούλιο συνεμορφώθη με την απόφαση του Δικαστηρίου, που είναι δεσμευτική για το ίδιο και τον αιτητή. Είναι απαραίτητο, ως εκ τούτου, να παρατεθεί εδώ το κρίσιμο μέρος της απόφασης επί του θέματος, γιατί μετά θα ακολουθήσει η άποψη του δικαστηρίου τούτου, αν δηλαδή το Συμβούλιο ερμήνευσε και εφήρμοσε ορθά την απόφαση.

“Ο Τεχνικός Επιθεωρητής δε στηρίχτηκε μόνο σε όσα ο ίδιος γνώριζε υπό την τωρινή ιδιότητά του. Δεν αρκέστηκε να διατυπώσει την άποψή του για όσα ως Τεχνικός Επιθεωρητής μπορούσε να διαπιστώσει από το 1985 που ανέλαβε τα καθήκοντά του και μετά. Επεκτάθηκε και σε περίοδο πριν από την ημερομηνία αυτή. Σε σχέση με αυτή την προηγούμενη περίοδο χρησιμοποίησε και τις δικές του αναμνήσεις όχι πλέον ως αρμοδίου για να μορφώσει κρίση ως προς την αξία των υπαλλήλων και πληροφορίες που περι-συνέλεξε. Είναι σαφές ότι το τελικό αποτέλεσμα ήταν το αδιαχώριστο πια κράμα από την ανάμειξη όσων στοιχείων ο Τεχνικός Επιθεωρητής θεώρησε σχετικά. Η τελική βαθμολογία, δεν αποτυπώνει την κρίση του Τεχνικού Επιθεωρητή υπό αυτή την ιδιότητά του αλλά τη δική του αντίληψη ως προς την αποτίμηση και των αναμνήσεών του και των πληροφοριών που πήρε.”

Στο σχετικό πρακτικό αναφέρει το Συμβούλιο πως η επανεξέταση έγινε με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης ακυρωθείσας απόφασης, ήτοι 12.9.91. Στη συνέχεια το Συμβούλιο άκουσε τις απόψεις του τεχνικού επιθεωρητή, ο οποίος, αυτή τη φορά και σε πλήρη συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου, περιορίσε την αξιολόγησή του με βάση την προσωπική του γνώση για τους υποψήφιους και για την περίοδο 1.8.85 μέχρι 12.9.91 μόνο.

Όπως σχολιάζεται στις προηγούμενες δυο αποφάσεις, και είναι κοινό σημείο, δεν υπάρχει θεσμοθετημένη διαδικασία επιλογής των

- 5 υποψηφίων για προαγωγή. Το Συμβούλιο επομένως μπορούσε, κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, να ακολουθήσει τη μέθοδο αξιολόγησης που θεωρούσε ως την καταλληλότερη. Στην πραγματικότητα δεν είχε οποιαδήποτε άλλα στοιχεία αξιολόγησης, εκτός από τις αξιολογήσεις του τεχνικού επιθεωρητή για το χρονικό διάστημα, που αναφέρεται πιο πάνω, και που ασφαλώς είναι αρκετό για να μετρηθεί η αξία των υποψηφίων. Το Συμβούλιο βασίστηκε ουσιαστικά στην κρίση αυτή. Η επιλογή του δεν είναι μεμπτή. Το Συμβούλιο, με τη διαδικασία που ακολούθησε, συνεμορφώθη πλήρως με την απόφαση του Δικαστηρίου. Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί πως από την αξιολόγηση του τεχνικού επιθεωρητή καταδεικνύεται πως δεν ετίθετο θέμα μικρής διαφοράς στην αξία του αιτητή με τον προαχθέντα. Όπως έχει ήδη επισημανθεί το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός με ευνοϊκά σχόλια σε αντίθεση με τον αιτητή που αξιολογήθηκε γενικά ως μέτριος με αρνητικά σχόλια.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

- 20 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομηθείας Λεμεσού (αρ. 2) (1992) 4 Α.Α.Δ. 3678,

- 25 *Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομηθείας Λεμεσού (αρ. 1) (1992) 4 Α.Α.Δ. 76.*

Προσφυγή.

- 30 Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση του Καθ' ου η αίτηση να προάγει για τρίτη φορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση του βοηθού αρχιεπιστάτη αναδρομικά από τις 12.9.91 αντί του Αιτητή.

- 35 *Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.*

Ν. Ιωάννου για το Καθ' ου η αίτηση.

Αρ. Γεωργίου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

- 40

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει, για τρίτη φορά, την απόφαση του Συμβουλίου Υδατοπρομηθείας Λεμεσού να προάξει

το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση του βοηθού αρχιεπιστάτη, αναδρομικά από 12.9.91. Η επίδικη απόφαση ελήφθη στις 7.9.94. Με την απόφαση στην πρώτη προσφυγή, 999/91, η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους ακυρώθηκε (βλ. *Κυριάκος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (αρ. 2)* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3678). Μετά την ακυρωτική απόφαση, το Συμβούλιο επανεξέτασε, όπως κατά το δίκαιο επιβάλλεται, το θέμα και προήξε πάλιν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Καταχωρίστηκε δεύτερη προσφυγή από τον αιτητή, ο οποίος πέτυχε πάλιν την ακύρωση της προαγωγής *Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού (αρ. 1)* (1994) 4 Α.Α.Δ. 76. Κατά την επανεξέταση, μετά την πιο πάνω ακυρωτική απόφαση, το Συμβούλιο, για τρίτη φορά, προέβη στην προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους. Η απόφαση αυτή είναι το αντικείμενο της υπό συζήτηση προσφυγής.

Το κείμενο της απόφασής μου πρέπει να διαβάζεται μαζί με την απόφαση του συναδέλφου στην αμέσως προηγούμενη προσφυγή, 259/93, γιατί το μοναδικό ζήτημα που εγείρεται στην παρούσα είναι κατά πόσο το Συμβούλιο, κατά την επανεξέταση του θέματος, συνεμορφώθη με το δεσμευτικό αποτέλεσμα της. Στην προσφυγή εκείνη το ζήτημα είχε ρητά περιοριστεί στον πίνακα αξιολόγησης που ετοίμασε ο τεχνικός επιθεωρητής, και υιοθετήθηκε από το διευθυντή του Συμβουλίου και το ίδιο το Συμβούλιο. Ο πίνακας αυτός εξαντλούσε το κριτήριο της αξίας. (Βλ. τη 2η παράγραφο της απόφασης του δικαστή Κωνσταντινίδη, στην προσφυγή 259/93).

Ενόψει των ανωτέρω φρονώ πως ο αιτητής δεν μπορεί τώρα να εγείρει οποιαδήποτε άλλα ζητήματα, και η προσφυγή περιορίζεται στη συζήτηση κατά πόσο το Συμβούλιο συνεμορφώθη με την απόφαση του Δικαστηρίου, που είναι δεσμευτική για το ίδιο και τον αιτητή. Είναι απαραίτητο, ως εκ τούτου, να ενθέσω εδώ το κρίσιμο μέρος της απόφασης επί του θέματος, γιατί μετά θα ακολουθήσει η δική μου άποψη, αν δηλαδή το Συμβούλιο ερμήνευσε και εφήρμοσε ορθά την απόφαση.

“Το Συμβούλιο στην προφανή προσπάθειά του να επανεξετάσει το θέμα κατά συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση, προκάλεσε τις διευκρινίσεις του Τεχνικού Επιθεωρητή ως προς τη πηγή της γνώσης του. Προκύπτει ότι έκρινε ότι οι διευκρινίσεις του Τεχνικού Επιθεωρητή πληρούσαν το κενό που είχε εντοπιστεί και πως μπορούσε πλέον να στηριχθεί στην αξιολόγησή του. Ο Τεχνικός Επιθεωρητής δε στηρίχθηκε μόνο σε όσα ο ίδιος γνώριζε υπό την τωρινή ιδιότητά του. Δεν αρκέστηκε να διατυπώσει την άποψή του για όσα ως Τεχνικός Επι-

θεωρητής μπορούσε να διαπιστώσει από το 1985 που ανέλαβε τα καθήκοντά του και μετά. Επεκτάθηκε και σε περίοδο πριν από την ημερομηνία αυτή. Σε σχέση με αυτή την προηγούμενη περίοδο χρησιμοποίησε και τις δικές του αναμνήσεις όχι πλέον ως αρμοδίου για να μορφώσει κρίση ως προς την αξία των υπαλλήλων και πληροφορίες που περισυνέλεξε. Είναι σαφές ότι το τελικό αποτέλεσμα ήταν το αδιαχώριστο πια κράμα από την ανάμιξη όσων στοιχείων ο Τεχνικός Επιθεωρητής θεώρησε σχετικά. Η τελική βαθμολογία, δεν αποτυπώνει την κρίση του Τεχνικού Επιθεωρητή υπό αυτή την ιδιότητά του αλλά τη δική του αντίληψη ως προς την αποτίμηση και των αναμνήσεών του και των πληροφοριών που πήρε.”

Στο σχετικό πρακτικό αναφέρει το Συμβούλιο πως η επανεξέταση έγινε με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης ακυρωθείσας απόφασης, ήτοι 12.9.91, και πως τέθηκαν ενώπιόν του οι προσωπικοί φάκελοι των υποψηφίων, το σχέδιο υπηρεσίας, η προκήρυξη της θέσης και τα έντυπα αιτήσεων των υποψηφίων. Ανοίγω μια παρένθεση εδώ για να παρατηρήσω ότι είναι κοινώς αποδεκτό πως τα πιο πάνω έγγραφα δεν περιείχαν οποιοδήποτε στοιχείο που να αφορά στην αξία των υποψηφίων. Στη συνέχεια το Συμβούλιο άκουσε τις απόψεις του τεχνικού επιθεωρητή, ο οποίος, αυτή τη φορά και σε πλήρη συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου, περιόρισε την αξιολόγησή του με βάση την προσωπική του γνώση για τους υποψηφίους και για την περίοδο 1.8.85 μέχρι 12.9.91 μόνο. Κατά την πρώτη ημερομηνία ανέλαβε τα καθήκοντα του τεχνικού επιθεωρητή - προϊστάμενος των υποψηφίων - ενώ η δεύτερη είναι η ημερομηνία λήψης της πρώτης ακυρωθείσας απόφασης. Ο τεχνικός επιθεωρητής αξιολόγησε το ενδιαφερόμενο μέρος ως πάρα πολύ καλό, με κολακευτικά λόγια για την απόδοση, αφοσίωση, υπευθυνότητα και συνεργασία του με το προσωπικό. Αντίθετα, τα σχόλιά του για τον αιτητή ήταν αρνητικά. Τον περιέγραψε ως μέτριο με μέτρια αφοσίωση στο καθήκον και υπευθυνότητα, προσθέτοντας πως υστερεί στην υπηρεσιακή κατάρτιση, η δε συνεργασία και σχέσεις του με το υπόλοιπο προσωπικό δεν ήταν ικανοποιητικές. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο συστήθηκε επίσης από το διευθυντή του Συμβουλίου, που τελικά προχώρησε στην επαναπροαγωγή του ενδιαφερομένου.

Όπως σχολιάζεται στις προηγούμενες δυο αποφάσεις, και είναι κοινό σημείο, δεν υπάρχει θεσμοθετημένη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων για προαγωγή. Το Συμβούλιο επομένως μπορούσε, κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, να ακολουθή-

σει τη μέθοδο αξιολόγησης που θεωρούσε ως την καταλληλότερη. Στην πραγματικότητα δεν είχε οποιαδήποτε άλλα στοιχεία αξιολόγησης, εκτός από τις αξιολογήσεις του τεχνικού επιθεωρητή για το χρονικό διάστημα, που αναφέρω πιο πάνω, και που ασφαλώς είναι αρκετό για να μετρηθεί η αξία των υποψηφίων. Το Συμβούλιο βασίστηκε ουσιαστικά στην κρίση αυτή. Έχω δε τη γνώμη πως η επιλογή του δεν είναι μεμπτή. Το Συμβούλιο, με τη διαδικασία που ακολούθησε, συνεμορφώθη πλήρως με την απόφαση του Δικαστηρίου. Θα πρέπει επίσης να επισημάνω πως από την αξιολόγηση του τεχνικού επιθεωρητή καταδεικνύεται πως δεν ετίθετο θέμα μικρής διαφοράς στην αξία του αιτητή με τον προαχθέντα. Όπως έχω ήδη επισημάνει το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός με ευνοϊκά σχόλια σε αντίθεση με τον αιτητή που αξιολογήθηκε γενικά ως μέτριος με αρνητικά σχόλια.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν θα επιδικάσω όμως έξοδα εναντίον του αιτητή, μολονότι στην προηγούμενη διαδικασία επιδικάστηκαν υπέρ του, γιατί διαπιστώνω από τον προσωπικό του φάκελο πως έχει ήδη αφυπηρητήσει μετά από πάρα πολλά χρόνια υπηρεσίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.